

δράμα. ἐπεπόλασε τότε ταῦτα ἄληθματα. Ἐ αὐτὸς ἄ
 ἢ Αἰεσοφάνης ὡς γαστρίμαρτον τὸν Ηρακλέα κωμωδῆ
 καὶ ἐν Ὀρμισ. καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι. καὶ ἐν τοῖς Σφριξί. καὶ
 τούτων φησὶ, ἢ τε Ηρακλέας καὶ ἢ δ' ἔλε. ἐπεπόλαξε γὰρ
 τότε ταῦτα. Ηρακλῆς πεινῶν. καὶ Διόνυκος δειλός. καὶ
 μοιχὸς Ζεὺς, ὡς τε καὶ αὐτοὺς δοκεῖν ἀχθεσθαι. Κρατῖνος.
 Ἐπὶ ἢ Ηρακλέους πεινῶντος ἀγειν ταῦτα καὶ σκώπιον-
 τος, ἐβωλίον ἔστι. καὶ ἢ δ' ἔλων ἔ ἐν Βατραχοῖς φησὶν.

CHRIST. τούςθ' Ηρακλέας.] Hæc in

Ἰν' ὁ σκώδουλος σκώφας αὐτὲ τὰς πληγαὶς ἐπα-
 νέθητο.

Ω κακόδιμον, τί τὸ δέριμ' ἐπαθεῖς; μὲν ὕσφιχίς
 εἰσέβαλέν σοι

Εἰς τὰς πλάσας πολλῆ ἑραπᾶ, καὶ δένδροτό-
 μισε ἄ γῶτα;

Τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ, καὶ φόρτον, καὶ βωμολο-
 χεύματ' ἀχθῆνῃ

Ἐποίησε τέχνῳ μεγάλῳ ἡμῖν, καὶ πύργωσ' οἰ-
 κοδομήσας

Ἐπεσον μεγάλοις καὶ θρανοῖσι, καὶ σκώμμασιν οὐκ
 ἀγοραίοις,

Οὐκ ἰδιώτας ἀψευδοπίστοις κωμωδῶν, ἐδὲ
 γυναικας,

Ἀλλ' Ηρακλέους ὀργῆν πν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις
 ὀπχειρεῖ,

Διαβάς βυρσῶν ὄσμάς δεινὰς, καὶ πειλαῖς βορ-
 βοεσθύμοις.

Καὶ περὶ τὸν μὲν μάχουμα πάντων αὐτῶν τῶν κερ-
 χασθῶντι

Οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμοῦ κύννης ἀκτι-
 νες ἔλαμπον,

Ἐκείτῳ ἢ κύκλῳ κεφαλαῖ κολάκων οἰμωξομέ-
 νων ἐλιχῶντο

Περὶ πῶν κεφαλῶν, φωνῶν δ' εἶχε χασθῶντας
 ὀλεθροῖς τετοκίμας,

Φώκης δ' ὄσμῳ, λαμίας ὄρχις ἀπλύτοις,
 περὶ τὸν ἢ καμῆλε.

Τοῖσιν ἰδῶν τέρας ἐ κατέδειξ', ἀλλ' ἔσθ' ἢ μὲν
 πολεμίζων,

Ἀντιῆγον αἰεῖ, καὶ τῆν ἄλλων νήσων, ὡς εἰνεκα
 νωῖ

Ἀποδιδῶν πῶ χάειν εἰκὸς ὕμας, καὶ μὴ μω-
 ρας εἶ).

Καὶ γὰρ περὶ τὸν περὶ τῶν νωῖ, ἐχ' παλάμ-
 σεας

Παῖδας ἐπίρων, ἀλλ' ἀεὶ μὲν πῶ σκίωλῳ,
 δ' οὐκ ἐχέουσι,

Σχόλια. Ἰν' ὁ σκώδουλος σκώφας.] ἀντὶ ἢ, ἔ τῆ-
 τεσ τοὺς σκωδῆλας ἐξέφερον, κλαίοντας τέτα ἔνεκα, ἵνα
 ὁ σκώδουλος χλευάζων, ἀνέρηται αὐτῶν. Ὑσφιχίς.] ἢ ἐξ
 ὑεῖων τριχῶν μάστιξ. ἐστὶ ἢ καὶ ὕσφιχίς θηεῖον πείχας
 ἔχων ὕδρ, ὡς ἐν τῶ διωκεσθαι ἐξακοντίζει καὶ τῆν διωκόν-
 των. Εἰσέβαλεν.] ἀπὸ μεταφορᾶς λέγει τῆν ἄσπυλεις
 πορθοῦμένων, εἰσέβαλεν. καὶ ἔμεινε ἐν τῇ ἀσπῆ. κυεῖως
 γὰρ εἰσβαλεῖν ἔστι, ἔ πολεμίας τινὰς εἰσπλ. θέν εἰς πῶ
 πόλιν. βωμολοχεύματα.] τετέστι βωμολοχία σκώμμα-
 τα, ὅ ἐστι σκώπιοντας εὐτελεῖς τινὰς καὶ ἀσθενεῖς ἀνδρας.

Euripidem", vel ut alij, in Cratinum di-
 sta existimant, qui tales dederunt fabulas in
 quibus Hercules famelicus & vorax inducitur,
 Bacchus timidus, Iuppiter mæchus & feruus.
 Herculem autem voracem vel in cunis fuisse et-
 iam testatur Theocritus, qui ait illi pro cibo car-
 nes elixas fuisse & panem Doricum qui φουβουδῶφ
 satis fuisset. Itaque rectè βεθοῖνας dictus est potius
 à βῆ particula αὐξήσῃ quàm quia boues ederet.

B Ut conseruus ridens pragnates huic tunicis, ro-
 get ista:

Miser heu, tua quid patitur pellis: num tibi duri
 populani

Lori latera exercitus atrox, & tergi arbuta se-
 cauit?

Hæc ille ergo incommoda & ignobilia dicteria
 tollens

C Magnam instituit nobis artem & fundatam
 sustulit aliè

Sensibus & verbis magnidicis, perque iocos non
 trinitiales,

Non circa humiles miseros vel mulieres amas
 ille morari,

Sed gerit animos Hercules & virtute ferox ma-
 xima tenat,

D Per graue olentes pelles cænimque minax ve-
 stigia ponens:

Ac primum ex omnibus ipsam certans pronoc-
 cat Asperidentem

Cuius ab oculus truculentum acies meretricia
 fulsit,

Cui debita fletui adulatorum capitum turba
 caillans

Centena ambibat caput: illi duri torrentis erat
 vox,

E Odor ut phoca, illoti lamia coli, culisque ca-
 meli.

Non timui istuc monstri intuitus, sed restiti &
 aspera moui

Pro vobis bella, aliisque locis vicinis, pro quibus
 equum est

Vos nobis gratiam habere atque rependentes
 nunc meminisse

F Si quidem ex animo cum prius egi, pueros ten-
 tare palastra

Non studui, sed scenica tollens acutum aula
 recessi,

Ἐποίησε τέχνῳ.] ἢ το καὶ Φερεκράτης ἐποίησε τὸν Αἰ-
 χύλον λέγοντα ἐν τοῖς Κραπαστάλοις, ὅς τις αὐτοῖς πα-
 ρέδωκε τέχνῳ μεγάλῳ, ἐξοικοδομήσας. Καὶ πύργω-
 σεν.] ἢ ἴωσεν. ἢ ἔσπεν, ἐμεγαλιωεν. ἢ σφαλί. καὶ τὸ
 ἐπὶ σπυρῶν τοῦ ποιήματα ἢ γὰρ. καὶ ἐν ἄλλοις περὶ
 αὐτῶ φησὶν. ἀλλ' ὡ πρώτος τῆν Ἐλλήνων πυργά. ἔς ἢ ἢ-
 ματα σπυρῶ. Οὐκ ἀγοραίοις.] οὐ κατημαξουμῶσις.

CHRIST. φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀχθῆνῃ.] Re-
 cte addidit ἀχθῆνῃ, quia auctore Aristotele in
 Rhetoricis τῆν εἰδῶν τῆν γέλωτος, ἀμο μὲν ἀρμόττει τῆν